

Η Η Ω Σ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

■Ν ΝΑΥΠΛΙΩ ΜΑΡΤΙΟΥ 25 1830 ΕΤΟΣ Ι

Πενίαν και άτιμία
 αφαιρείται πικδεία. Σολ. ιγ, 18

Ἀκολουθία τοῦ διακοπέντος περὶ Κυβερνήσεως ἄρθου.

Ἀντιλογία καὶ ἀπόκρισις.

Μία παρατήρησις μ' ἔβλεπον τοῦτο παρουσιάζεται ἐδῶ. Καὶ ἂν παραδεχθῶμεν, ἤμπορεῖ νὰ εἶπῃ τις, ὅτι ὁ συλλογισμὸς οὗτος εἶναι ὀρθός, καὶ ὅτι τὸ ἐν τούτῳ συμπέρασμα εἶναι ἀνεπιφύρητον, εἶναι μ' ἔβλεπον τοῦτο ἀληθές, ὅτι ἂν δὲν ὑπῆρχε Κυβέρνησις, πᾶς ἄνθρωπος ἤθελεν εἶσθαι ἐκτεθειμένος εἰς τὴν ἀρπαγὴν παντὸς ἄλλου, ἐνῶ εἰς Ἀριστοκρατικὴν Κυβέρνησιν, ἤθελεν ὑποφέρει μόνον ἀπ' ὀλίγους, καὶ εἰς μοναρχικὴν ἀπὸ ἑνα μόνου.

Αὕτη ἡ ἀντιλογία εἶναι πολλὰ οὐσιώδης, καὶ διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἐξετασθῇ λεπτομερῶς.

Ἀπεδείχθη ἀποχρώντως, ὅτι ἂν ὁ ἰσχυρότερος δὲν ἐμποδίζεται ἀπὸ τοῦ ν' ἀρπάξῃ τὴν περιουσίαν τῶν ἄλλων, ἡ ἰδιοκτησία δὲν ἤμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ. καὶ ἂν ἡ ὑπάρξις τῆς ἰδιοκτησίας ἦναι ἀδύνατος, παρομοίως εἶναι καὶ ἡ ὑπάρξις τοῦ ἔργου, καὶ τῶν μέσων πρὸς συντήρησιν μεγάλης τινὸς κοινωνίας, καὶ ἐπομένως τῆς κοινωνίας αὐτῆς. Ἐὰν ὅμως τὰ μέλη τῆς αὐτῆς κοινωνίας ὑπόκεινται εἰς τὴν ἀρπαγὴν μόνου ὀλίγων, δηλ. τῶν μελῶν τῆς Ἀριστοκρατίας, δὲν φαίνεται ἀδύνατον νὰ εὐχαρισήσῃσι τοὺς ὀλίγους τοὺς μὲ μικρὸν μέρος τῶν πραγμάτων, τὰ ὑποῖα ἀνάγκου εἰς ἔβλεπον ἂν

παράδειγμα τούτο ως ὄρθον, ἔπεται, ὅτι ἴσον ἐλιγύα-
τεροι εἶναι ἐκαῖνοι, εἰς τοὺς ὑποίους ἐμπιστεύεται ἡ Κυβερ-
νησις, τίσον συμφερότερον εἶναι εἰς τὴν κοινωνίαν. λοι-
πὸν ἡ ὀλιγαρχία εἶναι καλλυτέρα ἀπὸ τὴν Ἀριστοκρατίαν,
καὶ ἡ Μοναρχία καλλυτέρα καὶ ἀπὸ τὰς δύο.

Αὕτη ἡ ὑπόθεσις πρέπει νὰ ἐξετασθῇ ἐπιμελέστερον, διότι
μᾶς φέρει εἰς ἐκεῖνο τὸ ἴδιον συμπέρασμα, τὸ ὑποῖον παρε-
δέχθησαν καὶ ἐδημοσίευσαν οἱ συνετώτεροι καὶ φιλανθρωπιώ-
τεροι ἀνιχνευταὶ τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων. Ὁ Κῦριος
Χόββις καὶ οἱ Γάλλοι Οἰκονομικοὶ, ἐπισημαζόμενοι εἰς ἰσογυρὰ
ἐπιχειρήματα, γνωμοδοτοῦν, ὅτι ἡ ἕλως ἀνεπίδρατος καὶ ἀπύλυ-
τος Μοναρχία εἶναι καλλυτέρα ἀπὸ τὴν Ἀριστοκρατίαν,
ὅπως δὴ ποτε τροπολογουμένη. οὗτοι δικαίως τῷ λόγῳ ἐθεώρουν
τὴν πολυαρχίαν ὡς πρᾶγμα ἀδύνατον· καὶ ἐκ τούτου ἐσυμ-
πέρασαν, ὅτι ἀπ' ἕλα τὰ δυνατὰ εἶδη τῆς Κυβερνήσεως,
τὸ καλλυτέρον εἶναι ἡ ἀπύλυτος μοναρχία.

Ἄν θεωρήσωμεν μόνον ἐπιπολαιῶς τὰ πράγματα, δὲν
μαθαίνομεν τίπο ε βέβαιον ἀπὸ τὴν πείραν. διότι ἡ ἀπύλυ-
τος μοναρχία ὑπὸ τοῦ Νέρωνος καὶ Καλιγούλας, καὶ ὑπὸ
τοῦ αὐτοκράτορος τοῦ Μαρκόου καὶ τοῦ Σουλτάνου τῆς
τουρκίας, εἶναι ἡ μάλιστα τῆς ἀνθρωπίνου φύσεως. ἀπ' ἐτέ-
ρου δὲ μέρους ὁ λαὸς τῆς Δανιμαρκίας, μὴν ὑποφέρων πλέ-
ον τὴν τυραννίαν τῶν Ἀριστοκρατιῶν, ἔκαμε τὸν βασιλέα
του ἀπύλυτον, καὶ ὑπὸ τοιοῦτον ἀπύλυτον μονάρχην ἀπο-
λαμβάνει εὐνομίαν, καθὼς καὶ ὑποῖος δὴ ποτε ἄλλος λαὸς
τῆς Εὐρώπης. Εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀν καὶ ἡ Δημοκρατία
εἶχε πολλὰ ἐλαττώματα, ἡ ἀνθρώπινης φύσεως ἔτρεξε λαμ-
πρότερον στίδιον παρ' εἰς πάντα ἄλλον αἰῶνα, ἢ τόπον. Ἐπειδὴ
λοιπὸν καὶ ἡ ἐπιφάνεια τῆς ἰσορίας δὲν μᾶς χορηγεῖ τί-
ποτε βέβαιον διὰ νὰ ἀπορασώμεν, πρέπει νὰ προχωρή-
σωμεν παραιτέρω τῆς ἐπιφανείας, καὶ νὰ εἰσδύσωμεν εἰς
εἰς αὐτὰς τὰς πηγὰς. ὅταν λέγωμεν, ὅτι ἕνας ἢ πολλοὶ
ἄνθρωποι θέλουν χορηγήσει ὀγλήγορα μὲ τὰ ἀντικείμενα τῆς
ἐπιθυμίας μας, καὶ ἀποῦ λάβωμεν ἴσα εἶναι ἰκανὰ διὰ νὰ τοὺς
εὐχαρησώσωσι, θέλουν ὑπερκοπίζεσθαι τὰ μέλη τῆς κοινω-
νας εἰς τὴν ἀπίλαυσιν τῶν λοιπῶν, δὲν λογαριάζομεν, καὶ
τούτο, τὸ ὅποσον εἶναι πολλὰ οἰσιῶδες· ὅτι δηλ. οἱ ἄ-

ἄνθρωποι δὲν ὁμοιάζουν τὰ λοιπὰ ζῶα εἰς τὴν τυτλήν ὑ-
πακοήν. διότι, ἀν οἱ ἄνθρωποι ἐφάρωντο πρὸς τοὺς ἀρχον-
τάς των, ὡς τὰ πρόβατα πρὸς τοὺς ποιμένας των, καὶ
ἀνὸ βλαπτεῖς ἢ ἡ Ἀριστοκρατία δὲν εἶχαν κάμειαν ὑπο-
ψίαν ἀντιστάσεως ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ, καὶ δὲν ἠδύνατο
νὰ ἀπολαύσῃ περιουσιῶν εὐπειθείαν διὰ τῆς ἀνεπίδρα-
τος, καθὼς συμβαίνει εἰς τὸν ποιμένα μὲ τὰ πρόβατά του,
φαίνεται, ὅτι αἱ ἀφορμὴ τοῦ νὰ ἀρπάξωσι τὰ ἀντικείμενα
τῶν ἐπιθυμιῶν των, ἠθέλαν ἔχει ὄρα· ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα εἶ-
ναι πολλὰ διαρρηκτικόν, ὅταν συμπεριλάβωμεν εἰς τὸν ὑ-
πολογισμὸν πρῶτον τὴν ἰδέαν τῆς ἀντιστάσεως, τὴν ὑποῖαν
πᾶς ἄνθρωπος πρέπει νὰ προσμένῃ ἀπὸ τοὺς ἄλλους, καὶ
δεύτερον τὴν ἰδέαν τῆς ἐντελεστέρας εὐπειθείας, τὴν ὑποῖαν
μόνος ὁ φόβος δύναται νὰ κατορθώσῃ.

Ἡ πρώτη αἰτία, διὰ τὴν ὑποῖαν ἐσυζητήθη ἡ Κυβερνήσις
εἶναι, διότι πᾶς ἄνθρωπος θέλει νὰ κάμῃ τὸν ἄλλον, καὶ
τὴν ἰδιοκτησίαν του, δούλους τῶν ἠδονῶν του, χωρὶς νὰ
φροντίζῃ περὶ τῆς ἀληθινοῦς, ἢ τῆς ἐσθήσεως τῆς ἠδονῆς,
τὰς ὁποίας θέλει προσενήσει εἰς αὐτὸν. Ἡ ἐπιθυμία τῶν ἀν-
τικειμένων περιλαμβάνει καὶ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ἀναγκασίας
ἐξουσίας διὰ τὴν ἀπίλαυσιν τῶν ἀντικειμένων αὐτῶν. ἡ ἐ-
πιθυμία λοιπὸν ἐκείνης τῆς ἐξουσίας, ἢ τις εἶναι ἀναγκασίως
διὰ νὰ καταστήσῃ τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰς ἰδιοκτησίας αὐ-
τῶν δούλους τῶν ἠδονῶν μας, εἶναι εἰς ἕκ τῶν μεγά-
λων νόμων, ἀπὸ τοὺς ὁποίους κυβερνᾶται ἡ φύσις· Ἄ-
νάγκη δὲ πᾶσα νὰ προσδιορισθῇ τι σημαίνει ἡ ἐπιθυμία
τῆς ἐξουσίας, καὶ μέχρι τίνος φέρει τοὺς ἀνθρώπους, διὰ
νὰ γνωρίσωμεν εἰς εἰς ποῖον βαθμὸν ἀδικίας προχωρεῖ ὁ βα-
σιλεὺς, ἢ ἡ ἀριστοκρατία διὰ τὸ ἴδιον αὐτῶν συμφέρον.

Ἡ ἐξουσία εἶναι μέσον πρὸς ἕν τέλος. τέλος δὲ εἶναι
πάν ὅ, τι ἀνεξαιρέτως οἱ ἄνθρωποι ὁμοιάζουν ἠδονὴν, ἢ
ἀρκίρῃσιν τῆς ἀληθινοῦς. Τὸ μέγα ὄργανον διὰ νὰ ἀπο-
λαύσῃ ὁ ἄνθρωπος ὅ, τι ἐπιθυμεῖ, εἶναι αἱ ἐνέργειαι τῶν
ἄλλων ἀνθρώπων. Ἡ ἐξουσία λοιπὸν δὲν σημαίνει κυρίως
ἄλλο, εἰμὴ τὴν πεποιθῆσιν, τὴν ὑποῖαν ἕνας ἄνθρωπος
ἔχει, ὅτι οἱ ἄλλοι θέλουν ἐνεργεῖ κατὰ τὴν θέλησίν του.

Ἀκολουθεῖ.

ΠΟΙΗΣΙΣ

Τὸ Λάγιον Ἄρνι·

Ἄν γυμνώσωμεν τὴν ἐπὶ τῶν προπατόρων μας ποιμενικὴν ζῶην ἀπὸ τῆς χάριτος, δι' ἣν ἡ ποίησις τὴν ἐκδόμησεν, ὁρίσκομεν, ὅτι καὶ οἱ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας βοσκοὶ δὲν εἶναι κατώτεροι πολλῶν ἐκείνων, τοὺς ὁπαίους ὁ Θεόκριτος, ὁ Βιργίλιος καὶ ἄλλοι τερπνύτατα ἔφαλαν. εἰς τὸ Λύκαιον καὶ τὸ Μένελον διατρίβει καὶ τὴν σήμερον ἐπίσης ὁ Πάν, καὶ αἱ τερπναὶ τῆς Ἑλλάδος κοιλάδες μᾶς δείχνουσι καὶ ἤδη φυσικῶς ὅ, τι τεχνικῶς μᾶς εἶπαν εἰ ποιηταὶ ἄλλοτε. ἡ ἀκατέργαστος μελωδία τοῦ Δάρνιδος αὐτὴ τῶρα δὲν λείπει ἐκείθε· πότε τὸ ἀρετῆς εἶμα τοῦ βοσκῆ, καὶ πότε ἡ μονότονός του φλογέρα ἀνακαλεῖ εἰς τὴν μνήμην τοὺς χρυσοὺς τῆς βοσκοτικῆς αἰῶνας. ὡς τοιοῦτον θεωροῦντες τὸ ἀκλόουσον ἀνέκδοτον ποιμενικὸν τραγῶδι, τὸ ἐκδίδομεν προθύμως, λυοῦμενοι μόνον, ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ συνεκδόσωμεν καὶ τοὺς κλαυθμηροὺς τόνους, δι' ἣν ἡ μουσικὴ μιμουμένα τὴν ποίησιν τὸ ἀνεκατέργαστον ἐσχάτως εἰς τὴν ἀκοή, μᾶς ἔτι μάλλον δακρυτικῶν.

Εὐρίκαν κλέφτες εἰς βουνὰ
γὰ νὰ κλέβουν ἄλογα·
ἄλογα δὲν κῆρανε,
πῆρανε τὰ πράματα.
καὶ πᾶν, πᾶν, πᾶν!

ὦχ καϋμένος προβατάκια μ'
πραματάκια μ'

Πῆραν τὴν Καρδίρα μου
πῆρα τὸ γάλα μου
πῆραν τὴ φλογέρα μου
μέτ' ἀπὸ τὰ χέρια μου,
καὶ πᾶσι, πᾶσι, πᾶσι,
ὦχ καϋμένος φλογερίτσα μ'
Καρδιάριτσα μ'

Πῆραν καὶ τὸ λάγιον ἄρνι,
ποῦχε τὸ χρυσὸ μᾶλι,
εἰς ἀσημένιον κέρατο

καὶ πᾶσι, πᾶσι, πᾶσι!
ὦχ καϋμένος προβατάκι μ'
Λάγι' ἄρνάκι μ'
Αἰ καὶ νὰ τοὺς πλάκωνα
καὶ νὰ τοὺς ξαρμάτονα
μέσα εἰς λημέρια τους
ἔλους καὶ τὰ τέρια τους·
Νάβλεπα τὸ λάγιον ἄρνι
μέσα πῆλι εἰς μανδρί.
ὦχ καϋμένος προβατάκι μ'
λάγι' ἄρνάκι μ',

Ἄν μ' ἀκούσ' ἡ Παναγιὰ
καὶ πεθεύσῃ τὴν κλεψιά,
εἰ νὰ σφάξῃ ἐν ἄρνι
ποῦ νὰ πέρτ' ἀπ' τὸ σουβλί,
καὶ μέσ' τᾶνθη τᾶπριλλιοῦ
τὴν ἡμέρα τ' ἀγ' Γεωργιοῦ
εἰς γιορτάσω τρώγωντας,
εἰς ἔλο ξεραντῶντας.

Ἐπίσπασμα ἐκ τῶν ἔσχα περὶ Ἑλλάδος ὁμίλησαν εἰς τὴν
ἔνω Βουλὴν τῆς Ἀγγλίας

Συνεδρίασις Φεβρουαρίου 12.

Ὁ Λόρδος Ὀλάνδος παρεκινεῖ τοὺς συναδελφοὺς τοῦ
νὰ ἐγκρίνουν τὰς ἀληθεῖς ἀρχὰς τῆς γνωμοδοτήσεώς του εἰς
τὴν ὑπόθεσιν τῆς Ἑλλάδος, ἥτις εἶναι νὰ θεμελιωθῇ ἡ εἰ-
ρηνοποίησις τῆς εἰς εσθερὰς βάσεις, καὶ νὰ ληβῇ, ἂν δυ-
νατὸν καὶ καλὴν Κυβέρνησιν, πράγμα τὸ ὑποῖον θέλει
εἶσθαι πρόξενον ὀφελείας καὶ τιμῆς εἰς τὴν Ἀγγλίαν, καὶ
συμφέρον εἰς ἑλπὴν τὴν Εὐρώπην· ἐπαινεῖ τὴν Κυβέρνησιν
τῆς Ἀγγλίας δι' ἀξιόλογον τινὰ πράξιν (ἐννοεῖ τὴν ἀνεξαρ-
τησίαν τῆς Ἑλλάδος.) ἀλλὰ ταυτοχρόνως λέγει ὅτι πρέπει
νὰ δυσπιστοῦν εἰς τοὺς ὑπουργοὺς, διότι ὅταν αὐτοὶ δὲν
συσέλλωνται ἀπὸ τὴν κοινὴν ὑπέληψιν καὶ συγχωροῦνται νὰ
ἐκλέγουν οἱ ἴδιοι τὴν δρόμον των, ἐκλέγουν πάντοτε τὸν
χειρότερον.

Καὶ διὰ τῶν Ἐφημερίδων, λέγει, καὶ διὰ τῆς ρήμας κοινο-
λογεῖται, ὅτι μελετοῦν νὰ περιορίσουν τὴν ἐπικράτειαν
τῆς Ἑλλάδος εἰς ὅρια στενότερα, παρὰ τὰ ὅποια ἔρποντο
σεν ὁ κόσμος, ὅτι θέλουν δώσωσιν τὴν νέαν Ἐπικράτειαν
ἐγὼ δὲ, χωρὶς νὰ ἐκείναιμαι πραιτέρω, ἐπισημαζόμενος
εἰς τὸ, ὅτι ἐπιτόπιος πόλεμος ἐξακολουθεῖ εἰς τὴν Κρήτην,
καὶ μὲ τρόπον τοιοῦτον, ὅτι ἀτιμάζει τὴν ἀνθρωπότητα,
καὶ εἰς τὸ, ὅτι οἱ πλείστοι τῶν καταίκων τῆς εἶναι Ἑλ-
ληνες, σοχάζομαι, ὅτι οὐκ ἐτραυματεύθησαν τὰ περὶ τῶν
ἄριων τῆς Ἑλλάδος, ἔκαστον μέγα σφίλμα μὴ συμπεριλά-
βοντες καὶ τὴν Κρήτην ἐν τῶν ἄριων τῆς. λέγεται, ὅτι
θέλει διορισθῆ ἔνδοξος ἡμερῶν διὰ τὴν Ἑλλάδα. Ἄς σο-
χασθῶμεν ὅμως ὅποια θέλει εἶσθαι ἡ σκληρὰ θέσις τοῦτου
τοῦ ἀρχηγοῦ, ἀν πρὶν ἀναλάβῃ τὰς ἡνίκας τῆς Κυβερνή-
σεως, τὰ πράγματα τῆς Ἑλλάδος δὲν εἶναι ἔντελος ἀπο-
φασισμένα. Παρατηρήσατε τὴν σημερινὴν κατάστασιν τῆς
Κρήτης ὑπὸ τὴν κατ' ὄνομα ἐξουσίαν τῶν Τούρκων· κατοι-
κεῖται ἀπὸ Ἑλλήνας, οἱ ὅποιοι ἤδη εἶναι ἐπαναστατημένοι.
Τὰ δυνατὰ φράτρια εὐρίσκονται εἰς τὰς χεῖρας τῶν Τουρ-
κῶν· ἀλλ' ἐπικρατοῦν ταραχαί, καὶ γίνονται πόλεμος θέ-
λει ἐκτραγῆ ὀγλήγορα εἰς τὴν τὴν Νύσον· ὅσον καὶ ἀν ἡ-
ναὶ νουνεχῆς, φρόνιμος, καὶ δίκαιος ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἑλ-
ληνικῆς Κυβερνήσεως, ἀν δὲν τὸν ἀρήσατε ἐλεύθερον νὰ συμ-
φωνήσῃ ὅπως πρέπει μὲ τοὺς Ἑλλήνας, ἐμποεῖτε νὰ τὴν
ἀναγκάσετε νὰ λάβῃ ἕνα δρόμον, τὸν ὅποιον ἄλλως δὲν ἠ-
θέλεν ἐκλέξει. Κατὰ πρῶτον οὗτος πρέπει ἢ νὰ ἀρίστη κατὰ
παρέβλησιν τοὺς ὑπηκόους του νὰ ἔχουν κρυφὴν κοινωνίαν
μὲ τοὺς εἰς τὴν Κρήτην ἐπαναστατημένους, καὶ τότε πρέ-
πει νὰ ἐξακολουθητῆ ὁ ληϊτικὸς πόλεμος μὲ ὅλας τὰς ἀ-
πανθρωπίας του, ἢ πρέπει φανερὰ νὰ ὑπερασπίζεσθαι τοὺς
τυραννομένους ἀδελφοὺς καὶ ὑπηκόους του. Ἐάν κέρμη τοι-
αύτην ἀπόφασιν, τί θέλει ἀκολουθήσει τότε; Εἰρήνη; ὄχι·
ἀλλὰ πόλεμος, ὅστις ἔχει νὰ προσενήσῃ μεγάλην ριζοσπαστικὴν
εἰς τὰς δυνάμεις τῆς Εὐρώπης, καὶ τότε εἶναι ἀναγκά-
σθαι γένῃ ἄλλη συνθήκη, καὶ ὅ, τι εἴη, ἀποτραπῆν, πρέπει
νὰ γένῃ ἐκ δευτέρου· ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἑλλάδος ἡμπορεῖ νὰ
ἐκλουθῆσθαι τρίτον δρόμον· δυνατὰ νὰ εἴη, ὅτι ἐγὼ θέλω

ἐπιλέξῃ αὐστηρὰν οὐδετερότητα, καὶ δὲν θέλω συγχορηγεῖν
νὰ δοθῇ κέρμη βοήθεια ἀπὸ τὴν ἐπικράτειάν του· ὅπο-
θεν τῶ, ὅτι θέλει λῆξῃ τὴν ἀδειαν νὰ κατατρέχῃ εἰς τὰ πε-
λάγη πλοῖα, καὶ ἐπὶ αὐτὰ ἀναχωροῦν ἀπὸ τοὺς λιμένας του,
διὰ νὰ μεταφέρουν ὕλα ἢ πολεμοφόδια εἰς τὴν Κρήτην·
ἀλλ' ἀν φιλάει ταύτην τὴν αὐστηρὰν οὐδετερότητα, τί δια-
φέρει τοῦτο ἀπὸ τοῦ νὰ εαυρώσῃ ἀπαθῶς τὰς χεῖρας του,
καὶ νὰ βλέπῃ τοὺς ἀδελφοὺς του κατὰ τὴν γλώσσαν, κατὰ τὰ
ἦθη καὶ κατὰ τὴν πατρίδα νὰ φονεύονται καὶ νὰ κατασφά-
ζονται πληθούδων, ἀν ὑπάρχη ἢ παράμικρὰ ὑποψία, ὅτι
τοιαῦτα θέλει εἶσθαι ἡ θέσις τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ἑλλάδος,
χρῆς καὶ δικαίωμα τῆς Βουλῆς εἶναι νὰ λάβῃ μέρος καὶ
νὰ ἐκράσῃ τὴν ἀποφασιστικὴν γνώμην τῆς, πρὶν ἐπιχειρήσουν
νὰ βάλουν εἰς πρᾶξιν τόσον μέγα ἔργον. σοχάζομαι προσέ-
τι, ὅτι ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ μεσολάβῃ, καὶ νὰ κηρύξῃ
τὴν ἀπόφασιν τῆς, ὅτι ἡ Κυβερνήσις τῆς Ἑλλάδος, πρέπει νὰ
ἐπιτρέψῃ εἰς θεσμοὺς καὶ νόμους συμφώνως μὲ τὰς χρεῖς καὶ
τὰς ἐπιθυμίας τοῦ λαοῦ. Παύω δὲ ἀπὸ τοῦ νὰ εἶς ἐνοχλεῖ
πλείον, καὶ τελεῶναι τοὺς λόγους μου εἰς ταῦτα, ὅτι ἡ εἰρήνο-
ποιήσις ἢ ἀποκατάστασις τῆς Ἑλλάδος δὲν θέλει φανῆ εἰς τὰ ἴμ-
ματα ταύτης τῆς Βουλῆς σαφῶς ἐπωφελεῖ εἰς τὰ συμφέροντα
τῆς Εὐρώπης, ἢ ἐντίμος εἰς θρόνον τῆς αὐτοῦ Μεγαλειότη-
τος, ἀν εἰς τοῦτον τὴν τόπον δὲν δοθῇ ἐπικράτεια ἰκανὴ
διὰ τὴν ἐθνικὴν ὑπεράσπισιν, καὶ δὲν κατασταθῇ Κυβερνήσις
μὲ πλήρη ἐξουσίαν νὰ ἐφορμώσῃ τοὺς νόμους καὶ θεσμοὺς,
κατὰ τὰς εὐχὰς καὶ χρεῖς τοῦ λαοῦ, καὶ νὰ προύλαττῃ
τοὺς Ἑλλήνας ἀπὸ πάσων ἐξωτερικῶν ἐπέμβασιν εἰς τὰ ἐσω-
τερικὰ των συμφέροντα.

Ὁ ἴδιος Λόρδος εἰς τὸ τέλος ἐκαταμῆνης τινὲς συν-
διαλέξας μετὰ τοῦ Δουκὸς Οὐελίγκτων, τὴν ἑρωτᾷ, ἀν
μὲν σαφῶς εἰς τὸ πρωτόκολον τῆς 21. Μαρτίου ἢ οὐκ.
Τὸ πρωτόκολον τοῦτο λέγει, ἔδιδεν εἰς τοὺς Ἑλλήνας ὅλην
τὴν γραμμὴν ἀπὸ τὸν Βῶλον ἕως εἰς τὴν Ἄρταν, ἡδη ἔ-
μος ὑπο ἰσασαί, ὅτι ἡ γραμμὴ θέλει ἐκτεινέσθαι ἀπὸ τὸν
Βῶλον, ἕως εἰς τὸν Ἀχελαιὸν ποταμὸν· καὶ ἡ γραμμὴ αὐ-
τὴ εἶναι μὲν μακροτέρα, καὶ ἡ θέσις ἐπίσης πολεμικὴ, κα-
θὼς καὶ ἡ ἄλλη, ἀλλὰ καταδυσυχίαν τῶν Ἑλλήνων, ἀφί-

8
Γάται ἔξω πολὺς τῶπος πλοῦσι καὶ ὄρατος, βίαι τοὺς ἐδί-
δατο διὰ τοῦ εἰρημένου πρωτοκόλου. Ὅσον δὲ διὰ τὴν Κρή-
την ἐσοχίζετο, ὅτι ἂν καὶ ὁ εὐγενὴς Δαῦδ, καὶ αὐτὸς δὲν ἦ-
σαν παλλὰ νόοι, θέλουσι ζῆσαι μ' ὕλον τοῦτο νὰ ἴδωσι ταῦ-
την τὴν Νῆσον νὰ φύγῃ ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν Τούρκων.
καὶ ἐσοχίζετο, ὅτι δὲν ἦ ὄν δύσκολον νὰ κατορθωθῇ καὶ
ἢ ἐλευθέρωσι αὐτῆς, χωρὶς τὸ πρᾶγμα νὰ καταντήσῃ εἰς
σῶλεμον. Ἐξέφρασε δὲ καὶ γρησὰς ἐλπίδας του, ὅτι οἱ ὑ-
πουργοὶ θέλουσι τελειώσαι τὸ μέγα ἔργον, τὸ ὑποῖον ἀρχι-
σαν, καταπαύοντες τὴν Ἑλλάδα δυνατὴν καὶ ἀνεξάρτητον
ἐπικράτειαν, καὶ ἔτι ἢ φιλονεικία ἐκείνης τῆς νυκτὸς θέλει
λαμπρύνει τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ χαρακτῆρα, τὴν ὑποῖον
πέποιθεν, ἔτι ἢ Ἄγγλία ἔχει εἰς τὴν Μεσόγειον θάλασσαν.
Ὁ Λόγος Ἀβερδῆνος ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν λέγει εἰς
ἐκείνην πολλὰ καὶ διέφορα περὶ Κρήτης, ἀπὸ τὰ ὅποια
ἔνωσ φαίνεται ὅτι τὸν λείπουν αἱ ἀπαιτούμεναι εἰς ταῦτα
πληροφορίαι. προσθέτει καὶ τὸ, ὅτι διὰ νὰ τὴν δώσουν εἰς
τοὺς Ἕλληνας ἄτρεπε νὰ τὴν κατακτείσουν πρὸς τὸν ἐπὶ τοῖς Τ-
ούρκοις. Ἀλλ' ἂν καὶ ἡ παρούσα Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις κατὰ τὸ
ἀπαράτητον χρέος της ἀνελάμβανε τὸν προγόνον τῆς Κρήτης
ἠθέλων εἰσελθεῖν ἀραγε τὴν σήμερον εἰς τοὺς Τούρκους της καὶ τὰ
Α, ἢ 5, ἔφρα Φρούρια, οἱ Ἕλληνες κοινὰ εἰς ὕλον τὸ ἔδαφος
της ἔχουν καὶ δύο Φρούρια, ἔχουν πολυορκημένους γενὰ
τοὺς ἐχθροὺς των καὶ οἱ ἐχθροὶ των ἄλλα παρὰ τὴν ὁμοτη-
τά των δὲν εἶναι ἱκανοὶ νὰ δέξουν (ἴδε Γεν. Ἐρημ. πολ. 24)
πλὴν ἢ χριστιανοσύνη ἢ δικαιοσύνη αὐτῆ, θὰ παραβλέβῃ τάχα
προς χάριν 24,000 περίπου Τούρκων τῶν ἀπανθρωποτερον τοῦ
Κόσμου, νὰ θυσιασθῶσι 12,000 περίπου χριστιανοὶ Ἕλλη-
νες καὶ τὰ ἀπαράγραπτα δικαιώματά των;
Περὶ δὲ τῶν θεσμῶν ἐκφράζεται ὁ Μηνίας οὕτως
Ἐἴμαι ἐναντίος πρὸς πᾶσαν ἰσοκράτειαν μεσολάβησιν εἰς
τὴν ἐσωτερικὴν τοῦ νέου κράτους Κυβέρνησιν. δὲ ἀγάπην θε-
οῦ ὡς ἀριστομεν τὸν ἡγεμόνα μὲ τὸ ἔθνος μένους νὰ κά-
μουν τοὺς θεσμοὺς των. Δὲν πρέπει δυναστικῶς ἡμεῖς νὰ τοὺς
δύσομεν νόμους. ἀλλὰ τὴν τελείαν ἐλευθερίαν νὰ πράξουν
ἕως ἀγαπῶν, καὶ νὰ εὐρευνῶν μόνον τοὺς θεσμοὺς κατὰ τὰς
χρεῖας καὶ ἐπιθυμίας των κ. λ. π. Ἐκ τοῦ Ἀσέρος.

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ Ε. ΑΝΤΩΝΙΑΔΟΥ.